

ΘΕΜΑ:

ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΗΜΑΣ

ΟΜΙΛΗΤΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΛΕΙΔΑΡΑΣ

Η Ιδέα της Αγάπης, η Πανανθρώπινη Πορεία της Συνείδησης

Πριν από αρκετά χρόνια άρχισα να συνειδητοποιώ ότι ο Κόσμος των πνευματικών ιδεών δεν είναι ένα χάος αλλά έχει μια τάξη. Υπάρχει μια νομοτέλεια που κρύβεται πίσω από αυτόν τον κόσμο. Οι πρόγονοί μας ήταν εκείνοι που τον θεμελίωσαν και διατύπωσαν πρώτοι αυτή την νομοτέλεια. Οι ιδέες είναι Αθάνατες οντότητες, τα κακέκτυπά τους θνητές. Δεν είναι τυχαίο ότι οι προσωκρατικοί φιλόσοφοι μίλησαν για τα 5 στοιχεία. Το πέμπτο μάλιστα κατά νόμον σχετίζεται με την Αρχέτυπη Δημιουργική ιδέα όλων των υπολοίπων.

Όταν η πνευματική μου ζωή επικεντρώθηκε γύρω από την Αγάπη, ανακάλυψα ότι στο όνομά Της το ίδιο κρυβόντουσαν αυτά τα 5 στοιχεία, απ' τα οποία αποτελείται όλο το Σύμπαν, ο άνθρωπος και τα πάντα. Η ολοκληρωμένη Αγάπη στην πράξη, η οποία δεν είναι απλώς ένα συναίσθημα, όπως θέλουν να λένε κάποιοι σήμερα, είναι ένας τρόπος ζωής και σκέπτεσθαι, ο οποίος φέρνει σε συμφωνία και ευρυθμία αυτά τα 5 στοιχεία. Τότε έχουμε αληθινή ζωή, κάλλος, ομορφιά, ευδαιμονία, αρμονία, πρόοδο, εξέλιξη. Όταν δεν γνωρίζουμε πώς κινούνται τα στοιχεία αυτά μέσα μας, στη ζωή μας, στις σκέψεις μας, στις πράξεις μας, τότε έχουμε ανισορροπία.

Η ανθρωπότητα ολόκληρη βιώνει την κατάρρευση της πλάνης του πολιτισμού του μη όντος, όπως αποδεικνύει η εγκατάλειψη των αρχών που θεμελιώνουν τη συλλογικότητα, την επικοινωνία και την κοινωνικότητα. Στην πίστη και τη θρησκεία, την οικονομία και την πολιτική, τις τέχνες και την αισθητική, στις επιστήμες και την τεχνολογία κι ακόμα περισσότερο στον κεντρικό πυλώνα της φιλοσοφίας και της παιδείας η έκπτωση του πολιτισμού μας είναι γεγονός.

Την ίδια στιγμή που καταρρέει αυτός ο πολιτισμός του «έχειν» της υλικής συνείδησης, αναδύεται ένας νέος πνευματικός πολιτισμός του «είναι», απαλλαγμένος από δόγματα, κερδολαγνεία, τεχνολογίες μόλυνσης, οικονομίες εκμετάλλευσης, ψευδοφιλοσοφίες και μαζική εκπαίδευση επιβίωσης. Όμως, σε κάθε κρίσιμη καμπή της ανθρώπινης ιστορίας εμφανίζεται ένα κύμα πνευματικού διαφωτισμού που δεν απευθύνεται στους λίγους αλλά σε όλους κι είναι ο Λόγος που το κατευθύνει πάντα. Μια νέα ανθρωπότητα γεννιέται μέσα σ' όλους τους ανθρώπους που διαπνέονται από ανθρωπιστικές αρχές πνευματικότητας και την ηθική μιας νέας παιδείας. Η υποκειμενικότητα, ο ατομισμός, η ιδιώτευση, ο εγωκεντρισμός κι ο μηδενισμός κορυφώνονται πριν γκρεμιστούν στην εποχή μας.

Υπομονή είναι ο τρόπος για να αντέξεις τον εαυτό σου και να αποκτήσεις το «γνώθι σ' αυτόν». Η αρετή της χωρητικότητας και της διάκρισης των αρχών που πιστεύουμε. Ο νέος άνθρωπος αρνείται την υποταγή σε ψεύτικες ανάγκες και δεν μεταφέρει τις ευθύνες της εξέλιξής του και της σωτηρίας του σε κανέναν μεσσία, ούτε γήινο ούτε εξωγήινο, ο νέος άνθρωπος βιώνει την αλήθεια ότι ο Χριστός σκηνώσε μέσα μας και Δευτέρα Του Παρουσία είναι η εκδήλωση της Αγάπης Του από εντός μας κι όχι ένα ολόγραμμα στα σύννεφα. Ο ορισμός είναι η διατύπωση των ορίων της συνείδησής μας για το καθετί, δηλαδή η αποκωδικοποίηση της ενέργειάς

του Λόγου που μας γίνεται γνωστή, για να την κατανοήσουμε. Πνεύμα είναι η ουσία της συνείδησης που φέρει την ενέργεια των εννοιών και των ιδεών που αποκαλύπτουν την ουσία της Αγάπης στις διάφορες διαστάσεις ενώ Ψυχή είναι η θεία πνοή η οποία περιέχει τη ροή των κωδικών της Δημιουργίας, ενεργοποιείται από συνείδηση του πνεύματος στο Φως και ενεργεί μέσω του Φωτός στον νου με λογική και φαντασία εκφράζοντας Λόγο. Είναι το περίπνευμα το κάλυμμα Φωτός και Πνεύματος, ο ρυθμιστής-συμπλέκτης μεταξύ ύλης-φρένου και πνεύματος-γκαζιού.

Αγάπη είναι άκτιστος ουσία άνευ όρων και ορίων εμπεριέχουσα όλες τις έννοιες και τις αξίες. Οι έννοιες Εαυτός και Άλλος παύουν να έχουν σημασία, καθώς υπάρχει μόνον η Αγάπη. Η άρνηση της αληθινής μας ταυτότητας είναι η αιτία κάθε πλάνης και λάθους. Γιατί ο άνθρωπος είναι ο Έρωτας του Θεού και ο Θεός ο Έρωτας του ανθρώπου, που η μόνη ανηθικότητα είναι η έλλειψη Αγάπης. Ο Θεός Αγάπη εστίν και γι' αυτό στο Χριστιανισμό η Αγάπη είναι ο Νέος Νόμος του Χριστού. «Εντολήν καινήν δίδομι υμίν αγαπάτε αλλήλους καθώς ηγάπησα υμάς», «αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδιάς σου και εξ όλης της ψυχής σου και εξ όλης της διανοίας σου και εξ όλης της ισχύος σου. Αυτή πρώτη εντολή και δευτέρα ομοία αυτή, αγαπήσεις τον πλησίον ως σ' εαυτόν. Μείζων τούτων άλλη εντολή ουκ έστι».

Αγαπώ ως εκστατική αυθυπέμβαση την ουσία του Θεού κι όχι τις ωφέλειες που μπορεί να καρπωθεί ο εαυτός μου από τις ενέργειές Του. Στην Αγάπη του Θεού γίνομαι Αγάπη και δεν αισθάνομαι απλώς Αγάπη. Η Αγάπη δεν είναι συναίσθημα ή πράγμα, που το διαχειρίζομαι για να ικανοποιήσω προσωπικές σκοπιμότητες αλλά ο θείος τρόπος της ύπαρξής μου, ο οποίος με βγάζει έξω από τα όρια του εγώ και του είναι, στην ολοκλήρωση του προσώπου και της Ουσίας. Σε αντίθεση, η συναισθηματική αγάπη, με κρατά δέσμιο του εγώ και με απομονώνει απ' την ολότητα του εαυτού μου, όσο παραμένω προσκολλημένος στις προσωπικές μου σκοπιμότητες, χωρίς να μοιράζομαι την προσωπική μου ζωή. Η Αγάπη υπερβαίνει το εγώ επειδή δεν αγαπώ για να ικανοποιήσω το εγώ αλλά υπάρχω ως Αγάπη.

Όλη η πλάνη κι η αλήθεια σχετίζεται με το Πρόσωπο. Αλήθεια είναι η στέρηση της λήθης δηλαδή η συνείδηση της μνήμης και η αγάπη μας, τα αληθινά όρια του εαυτού μας. Η Θέωση είναι δωρεά Ουσίας Θείας Χάρης μέσω των Θείων ενεργειών. Κι η πορεία μας μοιάζει με μια συνεχή μετάθεση των ορίων της αγάπης μας.

Οι θεολόγοι ομολογούν ότι όπως η Θεία Ουσία είναι χωριστή από τη Θεία ενέργεια που εκδηλώνει, έτσι και η Θεία ενέργεια φέρει μέσα της την αιτία της, δηλαδή τη Θεία Ουσία, που είναι αμέθεκτη κι έτσι γίνεται μεθεκτή. Οι επιστήμονες παράλληλα ομολογούν σήμερα μια ανάλογη σχέση ανάμεσα στην ενέργεια και την ύλη, το φωτόνιο και τη μάζα. Σταδιακά ανακαλύπτουμε ότι μοιραζόμαστε το ίδιο βίωμα, ανεξάρτητα τη μορφή και το φύλο, την εθνικότητα ή τη θρησκευτική μας πίστη. Όταν οι περισσότεροι άνθρωποι ψάχνουν **πού** είναι ο Δάσκαλος, **πότε** θα γίνει η συντέλεια, **πόσο** πρέπει να υποφέρουμε ακόμα, **πώς** θα σωθούμε, **τι** να κάνουμε και **γιατί**, ο νέος πνευματικός άνθρωπος εστιάζεται πρωταρχικά στο **«ποιός»**.

Επτά είναι τα ερωτήματα της συνείδησης: τι, γιατί, πόσο, πώς, πού, πότε, ποιος. Αυτό το τελευταίο αποτελεί για τον πνευματικό άνθρωπο κλειδί. Απόδειξη είναι ότι στις υπερβατικές πνευματικές καταστάσεις απουσιάζει η αίσθηση του χώρου και του χρόνου, ενώ αλλάζει η συνείδηση και η ταυτότητα, το ποιος. Τότε αλλάζουν επίπεδο όλα τα υπόλοιπα ερωτήματα, το βάθος και το ύψος των απαντήσεων για κάθε **πού**, για κάθε **πότε**, για κάθε **πόσο**, **τι**, **γιατί** και **πώς**. Όλα καθορίζονται απ' το **«ποιός»**. Όταν αλλάζουμε ταυτότητα, αλλάζουν όλα. Κινούμαστε στο επίπεδο που μας υπαγορεύει η ταυτότητα που πιστεύουμε ότι έχουμε, η ιδέα που έχουμε για τον εαυτό μας. Η Αλήθεια δεν είναι κάπου εκεί έξω αλλά μέσα μας κι αποκαλύπτει την ψευδαίσθηση του μέσα και του έξω και μας λέει «Μετράς άνθρωπε το χώρο με το μέτρο και το εκατοστό. Αλλά την απόσταση ήλιων και αστέρων την μετράς σε έτη φωτός δηλαδή σε χρόνο. Στο μακρόκοσμο το cm και το second ταυτίζονται. Αυτό που θέλει η ψυχή σου για να εξελιχθεί μπορεί να μην αρέσει στην προσωπικότητά σου, η οποία φοβάται το άγνωστο και θυμώνει, επειδή πιστεύει ότι αδικήθηκε. Γι' αυτό και συνεχίζει να συντηρεί πεποηθήσεις,

προσδοκίες, προκαταλήψεις, δεισιδαιμονίες, κατεστημένα και περιορισμούς αιώνων, δημιουργώντας γιγαντιαίες σκεπτομορφές πλάνης. Αυτές τροφοδοτεί η υλική συνείδηση με ανάλογες συμπεριφορές και τρόπο ζωής».

Η επιβολή του ανώτερου εαυτού στον κατώτερο οδηγεί στην αυτοθεοποίηση και τον εωσφορισμό. Ενώ η εναρμόνιση του κατώτερου και ανώτερου εαυτού μεσ' τον Θείο Εαυτό είναι ο δρόμος της Χριστοποίησης και της Θέωσης. Δεν υπάρχει εκλεκτός λαός, παρά μόνο μία Θεία Ανθρωποϊδέα. Δεν υπάρχει άλλος παρά μόνο ένας. Είναι η μονάδα που ταξιδεύει από το μηδέν στο άπειρο. Αφετηρία και αρχή είναι η θεία ταυτότητα και η θεία καταγωγή του ανθρώπου. «Εγώ είπα Θεοί Εστέ και Υιοί Υψίστου πάντες» αποκάλυψε ο Χριστός.

Προορισμός και τέλος η τελειοποίηση και συνταύτιση του ανθρώπου με τον Θεό. «Έσεσθε ουν υμείς τέλειοι ὡσπερ ὁ Πατήρ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς Οὐρανοῖς τέλειος ἐστίν». Κι έτσι το κλειδί του δρόμου συνοψίζεται στο Αγαπάτε Αλλήλους. Η Αλήθεια δεν παρουσιάστηκε ποτέ ολοκληρωμένα στο παρελθόν, ένεκα της ανωριμότητας της ανθρώπινης συνείδησης και γι' αυτό ο Χριστός είπε ότι θα αποστείλει άλλον Παράκλητο κατά τη Δευτέρα Του Παρουσία για να μας οδηγήσει εις πάσαν την αλήθεια. Ο Παράκλητος είναι ο ενεργοποιητής της Θείας Μνήμης και της Θείας καταγωγής του ανθρώπου και είναι αξιοσημείωτο ότι έχουμε εισέλθει στην εποχή όπου Εκείνος, το Πνεύμα της Αληθείας μας οδηγεί πλέον στην ολοκληρωμένη αποκάλυψη της Αλήθειας και η Αλήθεια ελευθερώσει ημάς. Η Μνημοσύνη αποτελεί τη θηλυκή αρχή του ανθρώπου και η θέληση την αρσενική. Δίχως μνήμη δεν υπάρχει όραμα, δεν υπάρχει στόχος. Δίχως θέληση δεν μπορεί ο στόχος να επιτευχθεί. Όποιος ελέγχει το παρελθόν, τη μνήμη, ελέγχει το παρόν, τη θέληση, το τώρα. Κι όποιος ελέγχει το παρόν, τη θέληση, το τώρα, ελέγχει το Όραμα, το μέλλον.

Αφυπνίζοντας λοιπόν τη μνήμη, επηρεάζουμε τη θέληση. Μέσω του παρελθόντος το παρόν και μέσω του παρόντος το μέλλον. Το κλειδί γι' αυτό το έχει η προσευχή, που ενεργεί συντονισμένα με τους θείους Νόμους και τη Ροή του Λόγου. Γιατί η ελευθερία συνεπάγεται υπευθυνότητα και δεν υπάρχει μεγαλύτερη ευθύνη από τη διαχείριση του Κενού ή της Αρχέγονης Ουσίας μας.

Ο Κόσμος μας σχηματίζεται από τις επιλογές μας, συνειδητά ή ασυνείδητα αλλά πάντα εμείς είμαστε υπεύθυνοι για ό,τι μπορούσαμε να κάνουμε και δεν κάναμε. Πράξεις, συναισθήματα, σκέψεις, λόγια και κίνητρα καθορίζονται από την ιδέα που έχουμε για τον εαυτό μας και τα πράγματα. Η ποιότητα της ζωής είναι η ποιότητα των επιλογών μας, δηλαδή η ποιότητα των ιδεών μας.

Συνήθως μιλάω από στήθους, αλλά σήμερα θα σας διαβάσω και κάτι που έχω γράψει, το προτιμώ.

Άπειρη Αγάπη, Άπειρε Λόγε Χριστέ, επίχυσε το Φως της Παρουσίας Σου στο ένδον των αδελφών μου και θεράπευσέ τους και φώτισέ τους με την Αλήθεια Σου και την Ελευθερία Σου.

Αγαπημένε εαυτέ άνθρωπε, η σιωπή, μου επέτρεψε να ακούσω τη γλώσσα του Θεού, όλα τ' άλλα ήταν φτωχές μεταφράσεις, γι' αυτό έκλεισα το στόμα μου και σου μίλησα με αμέτρητους τρόπους, σιωπηλούς. Ο πόνος σου είναι η ευλογία σου.

Κάθε κερί που κρατάς είναι η απόδειξη ότι δεν βρίσκεσαι στο σκοτάδι, το κερί όμως έπαψε να σου θυμίζει το Φως μέσα σου. Συνέχισες να το κρατάς σαν να έψαχνες να πάρεις κάτι απ' το σκοτάδι, μα δεν είναι τίποτα δικό σου. Μόνο τον εαυτό σου έχεις να πάρεις από το σκοτάδι. Κρατάς κάποιο κερί για να ξεχνάς ότι είσαι Φως. Σβήσ' το κερί και ζήσε αληθινά, μέσα στο Φως σου ψυχή μου. Γιατί, αν θέλεις να γνωρίσεις το Φως, κράτα τα μάτια σου ανοιχτά μεσ' το σκοτάδι, μέχρι να το φωτίσεις. Αλλιώς θα συνεχίσεις να ραγίζεις την καρδιά σου, ώσπου να ανοίξει.

Όμως άνθρωπε, ερεύνησες τις ιδέες που' χεις ασπαστεί; Ή τις αποδέχθηκες με τυφλή πίστη; Έχεις συνειδητοποιήσει την πλάνη του χρόνου, ότι δεν είναι ούτε γραμμικός ούτε κυκλικός αλλά αληθής χρόνος και χώρος είναι το εδώ και το τώρα; Ζεις την υπόσχεση ή τη βεβαιότητα;

Με την ελεύθερη βούληση και επιλογή σου το καθορίζεις κάθε στιγμή, ανάλογα με την ιδέα που έχεις για τον εαυτό σου, τον πλησίον και το Θεό. Δηλαδή, ανάλογα με την ιδέα σου για τον άνθρωπο, τον κόσμο και το Θείο. Δεν είναι η αγάπη για δύναμη ο δρόμος αλλά η δύναμη της Αγάπης. Ούτε είναι μοναχική η διαδρομή αλλά Κοινωνία Αγάπης.

Εάν κατανοήσεις ότι αλλάζοντας εσύ αλλάζεις την κοινωνία και το νόημα της ζωής, είναι να ζεις μ' όλο σου τον εαυτό και να κάνεις πράγματα που αγαπάς, τότε προχώρα στην πραγμάτωσή τους, συνεργάσου και με άλλους κι έπειτα υπηρέτησε αυτή τη συνεργασία με αφοσίωση. Απελευθερώσου στη Μαθητεία του Ανθρώπου Λόγου, όπου τα πάντα ενώνονται με Σοφία και Αρμονία. Κι όπως δωρεάν λάβατε, δωρεάν δότε. Μελέτη, προσευχή, συμμετοχή είναι τα θεμέλια του δρόμου της Χριστοποίησης και της Θέωσης. Έλεος ζητώ και ουχί θυσία. Τα εξερχόμενα σας μολύνουν, τα λόγια, οι σκέψεις και τα συναισθήματά σας. Αυτά είπε ο Χριστός στους Φαρισαίους, όταν τον κατηγορήσαν πως δεν τηρούσε τη νηστεία και τον νόμο για τα εισερχόμενα. Μάταιες οι διατροφικές υπεροχές όταν η καρδιά είναι άδεια από Αγάπη. Όσο αποδέχεσαι το ψέμα, αποδέχεσαι τη δουλεία, υπηρετώντας κάποιο πάρεργο της πλάνης. Όταν παύεις να το υπηρετείς, τότε έρχεται η αλήθεια και σε ελευθερώνει. Το αληθινό πνευματικό έργο ξεκινάει, όταν αναγνωρίσεις και υπερβείς τις αντιφάσεις σου. Έργον είναι Ιερός Γόνος Έρωτος. Πού θες να ζεις λοιπόν; Στο τυχαίο και το Χάος, κάτω απ' το νόμο της ανταπόδοσης ή στην αρμονία και τη χάρη της Θείας Παρουσίας εντός σου; Προσπαθείς να μη βλάψεις, να μην κάνεις στους άλλους ό,τι δεν θα' θελες να σου κάνουν. Κι ο αγώνας σου μοιάζει μάταιος γιατί αρνείσαι να εφαρμόσεις την εντολή του Χριστού που είπε «κάνε στους άλλους ό,τι θα 'θελες να κάνουν οι άλλοι σε σένα». Τελικά ποιο πρότυπο ακολουθείς; Του «μην κάνεις» ή του «κάνε»; Μήπως έχεις γίνει ακόμα ένας οπαδός μιας ακόμα Σειρήνας ή έχεις πιστέψει πως όλα θα γίνουν μέσα απ' τη δική σου φοβική απάθεια. Τότε γιατί ο Χριστός είπε ότι μετά τον αποκεφαλισμό του Ιωάννη οι Ουρανοί βιάζονται και βιασταί εισέρχονται στη Βασιλεία των Ουρανών; Δεν είναι η παθητικότητα ο δρόμος αλλά η πνευματική ενεργητικότητα. Κι αν κάποιος σε χτυπήσει με εγωκεντρισμό, ναρκισσισμό, απόρριψη, ματαιοδοξία, απαξίωση, στρέψε το άλλο σου μάγουλο και απάντησε έμπρακτα με αυτοέλεγχο, θετικές σκέψεις ανεκτικότητας, δικαιοσύνη, σεβασμό, καλοσύνη και επίγνωση. Με μια λέξη, με Αγάπη. Αυτή διαλύει το φόβο.

Η Αγάπη είναι η Ύπαρξη μεσ' την αδράνεια και στην κίνηση, μέσα στην ύπαρξη της ύλης και την ανυπαρξία αυτής, μεσ' την ενέργεια και την έλλειψή της. Η Αγάπη είναι αυτό που υπάρχει και δεν υπάρχει χωρίς να αλλοιώνεται. Είναι ενέργεια υψίσυχνης, πύρινης, απερινόητης και ασύλληπτης υφής, που και η μη ύπαρξή της υποδηλώνει την ύπαρξή της. Είναι ο Νόμος της Αγάπης που ορίζει τα πάντα και έλκει στον Πατέρα, ό,τι εδημιούργησε. Είναι ο Νόμος της Αγάπης που έλκει απ' την Αγάπη που βρίσκεται μέσα σε κάθε άνθρωπο. Γιατί αυτό που βρίσκεται μέσα σε κάθε άνθρωπο δεν είναι παρά η Αγάπη, η Ουσία του Θεού και αυτή η Ουσία θα εκλυθεί αργά ή γρήγορα όσο κι αν η ύλη παλεύει και θέλει να την κρατήσει δική της. Όσο κι αν η ύλη προσπαθεί να την αλλοιώσει. Γιατί η Ουσία του Θεού είναι αναλλοίωτη, είναι θεία είναι μία και ίδια σ' όλους τους ανθρώπους, όποια μορφή κι αν έχουν, όπως και να την έχουν σκεπάσει, μ' όποιο τρόπο κι αν εκδηλώνεται. Ο άνθρωπος πρέπει να καταλάβει ότι μέσα του πρέπει να εισχωρήσει για να μπορέσει να εισχωρήσει μέσα στα πάντα. Γιατί, εφόσον υπάρχει μέσα του η Ουσία του Θεού θα πει ότι μέσα του υπάρχει το Σύμπαν. Κι αφού υπάρχει μέσα του το Σύμπαν σημαίνει ότι αν εισχωρήσει στην Ουσία του θα έχει εισχωρήσει στα πάντα, θα έχει εισχωρήσει στον Πατέρα που είναι παντού.

Ζήσε τη στιγμή της ταυτενέργειας Ανθρώπου και Λόγου Άνθρωπε, γιατί είσαι Άνθρωπος Λόγος. Δεν υπάρχει τίποτε διαφορετικό ανάμεσα στο Λόγο Μητέρα και στο Λόγο Ιησού Χριστό. Είναι ταυτισμένοι, ο Ένας Λόγος ο Μοναδικός που διακατέχει και διέπει τα άπειρα σύμπαντα, είναι η ενότητα που εκδηλώνει και τον Πατέρα, που υπάρχει εντός του Πατρός και βρίσκεται αδιάρρηκτα και αδιάσπαστα ενωμένη μαζί Του. Όμως, είναι ανάγκη, σκοπιμότης πνευματική μέγιστη να αναφανεί ο Λόγος Μητέρα για να κατανοήσει η ανθρωπότητα της

Γης ότι δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στην γυναίκα και τον Άνδρα, ότι δεν υπάρχει διαφορά ουσίας και εκδηλώσεων πνευματικών, ότι δεν απέχουν, δε διαφέρουν οι εκδηλώσεις τους σαν Ουσία Θεού, ούτε ο προορισμός τους που είναι η ένωση και η εμφάνιση του Λόγου μέσα από κάθε σκηνωμα.

Είναι απαραίτητο να γνωρίσεις τη Θεία Νομοτέλεια και να την εφαρμόσεις με την ενσυνείδητη πίστη και να φέρεις αποκατάσταση. Όταν εστιάζεις την προσοχή σου σ' αυτά που φοβάσαι, η συνείδησή σου αυξάνει την ενεργειακή πυκνότητα και την καμπυλότητα του χώρου και υλοποιείς τους φόβους σου. Εστιάσου στην εστία, στρέψε την προσοχή σου σ' ό,τι αγαπάς, κάνε την Αγάπη ζώσα Αλήθεια.

Ποιος είμαι; Δίχως να κοιτάζω, μπορώ και βλέπω τα πάντα μέσα μου. Τα μάτια μου είναι άχρηστα τώρα που μπορώ να δω ολόκληρο τον Κόσμο με τα δικά Του μάτια, του Πατέρα, που λέει «Μην αφήνεις τον ουρανό να γυρίζει χωρίς εμένα, μην αφήνεις τη Σελήνη να λάμπει χωρίς εμένα, μην αφήνεις τη Γη να περιστρέφεται χωρίς εμένα. Μην αφήνεις τις μέρες να περνούν χωρίς εμένα. Μην αφήνεις τη γλώσσα σου να μιλάει χωρίς εμένα. Μην αφήνεις τα μάτια σου να βλέπουν χωρίς εμένα. Μην αφήνεις τα χέρια σου να αγγίζουν χωρίς εμένα. Μην αφήνεις την ψυχή σου να πάλλεται χωρίς εμένα. Μην ανατέλλεις χωρίς εμένα, μην δείχνεις την ομορφιά σου χωρίς εμένα. Και σεις μείνετε μαζί φίλοι, μη σκορπάτε κι αποκοιμηθείτε, γιατί η φιλία μας είναι φτιαγμένη με αγρύπνια.

Αγαπάτε Αλλήλους. Ειμί ο Διδάσκαλος Λόγος Μητέρα, ο Διδάσκαλος Λόγος Χριστός χωρίς ούτε ένα διαχωρισμό, ειμί ο Διδάσκαλος που κατοικεί εντός σου και βρίσκεται παντού και πληροί τα πάντα και σου μιλά μέσα από τα πάντα, μ' όλους τους τρόπους και τις συνθέσεις των ήχων, των χρωμάτων, τις αρμονίες, μ' όποια μορφή κι αν εκδηλώνεται σου μιλά και μέσα από την αποσύνθεση και σου δηλώνει ότι και αυτή είναι μέρος της ενότητας του Όλου. Είμαι εγώ που κρούω την Υπόστασή σου αενάως αποστέλλοντας Φως μ' όλους τους τρόπους, για να διανοίξω το χώρο μέσα στον οποίο θα εγκαθιδρύσω το ναό, μέσα στον οποίο θα εκδηλωθώ, για να σε διδάξω μα και στην ουσία του αδελφού σου ανθρώπου που βρίσκεται ακόμα σε άγνοια. Γι' αυτό σε καλώ να ξεπεράσεις τη μορφική σου κατάσταση και τους περιορισμούς σου, να υπερπηδήσεις την διαχωριστική σου αγάπη, την αγάπη που επιδέχεται εντός σου μικρότητες, που επιδέχεται εντός σου διαχωρισμούς που δεν απευθύνεται στην ουσία άνθρωπο αλλά στην προσωπικότητα, στη μορφή.

Σε καλώ να αγαπήσεις την ουσία σου, που περιέχεται μέσα στα πάντα και που είναι πηγή της Αγάπης, που είναι η ίδια η Αγάπη, που πάλλεται και δονείται στα Σύμπαντα. Μάθε να πάλλεσαι και σαν μόριο και σαν ολόκληρο γιατί αυτό είναι η αγάπη, μάθε να πάλλεσαι μέσα στα πάντα. Η ένωσή σου θα ξεκινήσει από μέσα σου και ένωση δεν είναι θεωρία αλλά πράξη. Εσύ θα ενώσεις το είναι σου, κι αν το ενώσεις, θα χεις ενώσει τα πάντα. Γιατί αυτό είναι μέσα στα Σύμπαντα το παν και το ελάχιστο. Μέσα σου υπάρχουν χαραγμένα παλλόμενα τα άπειρα Σύμπαντα. Κι όταν τα ενώσεις, θα υπάρχει ένωση παντού.

Σε φανερώνω Άνθρωπε μπροστά στα μάτια σου, σε φανερώνω ως απόλυτο που είσαι. Σε φανερώνω ως αγάπη και Ουσία δονούσα τα άπειρα Σύμπαντα, τα δημιουργημένα μα και αυτά που θα δημιουργηθούν, γιατί η άπειρη Ουσία της Αγάπης δονεί τα πάντα. Γιατί η άπειρη Ουσία της Αγάπης δεν περιορίζεται απ' το εκδηλωμένο και το ανεκδήλωτο, από τη μορφή και το άμορφο αλλά μπορεί ταυτόχρονα να συλλαμβάνει και τα δύο και να τα ενώνει και να είναι αδιαχώριστα και αδιάσπαστα μέσα της.

Ευλογώ τον λόγο μου και την παλμοδότησή μου ν' αγκαλιάσει τους πάντες και τα πάντα, διαποτίζοντας με Αγάπη και Φως τη συνείδηση, την Αλήθεια που υπάρχει εντός μας και μας ελευθερώνει κάθε στιγμή. Ευλογώ άπαντας και διαποτίζω δια της απειρότητας του Φωτός διαχέοντας μόρια ενότητας προς όλες τις υποστάσεις, όπως η δόνηση της ενότητας περικλείει τις αντιθέσεις και αναδύσει την τελειότητα και την αρμονία της ενοποιημένης Ουσίας της Αγάπης.

Εισπορεύομαι εκ νέου εντός σου ως η Μία Άπειρη Αγάπη ψυχή μου, που πάλλει τους Κόσμους. Εισπορεύομαι εντός σου ως ο εαυτός σου, ο ένας και μοναδικός, ο πάλλαμπρος εαυτός

Φως, αρμονία και τελειότητα. Εισπορεύομαι εντός σου σε ενότητα πλήρη και σε καλώ εαυτό μου και σε παρακαλώ αγαπημένε μου Εαυτέ φανέρωσέ με, φανέρωσέ με στην ολότητα του είναι του ενός και μοναδικού, εκδήλωσε τον αληθινό σου εαυτό, τον Θείο. Επίτρεπέ μου να μιλήσω με τη φωνή σου, επίτρεπέ μου ν' αγγίξω με τα χέρια σου, ν' αγαπήσω με την καρδιά σου, επίτρεπέ μου με τα μάτια σου να δω για να μπορέσω να ανάγω τα αισθητήρια της ύλης σου σε αισθητήρια των ουρανών, για να μπορέσω να σε καταστήσω άχωρο και απέραντο και να θυμάσαι, δεν υπάρχει άλλος, εγώ και εσύ είμεθα εν. Σ' ευλογώ να μη χαθείς παρά να ανακαλύψεις την ουσία σου την Θεία, την αδιαίρετη, την αδέσμευτη, την άπειρη. Σ' ευλογώ να την διαχύσεις σαν θείο μύρο απ' την ψυχή σου, από κάθε μόριο του σώματός σου, από κάθε πόρο του δέρματός σου, να καταστείς πρότυπο για τον άνθρωπο.

Ευλογώ εσάς, που σαν μαγιά, ως ο πρώτος σπόρος θα ορίσετε τη Νέα Γέννα της Γης και τ' Ουρανού των ανθρώπων. Ευλογώ εσάς που ακόμα δεν γνωρίζετε ποιοι είστε και σας βαπτίζω ως Ιωάννης εντός μου, εκ νέου, αποκαλύπτοντάς σας ότι εγώ και εσείς είμεθα εν, εμείς είμαστε ο απρόβλεπτος παράγοντας στο ρου της ιστορίας κάθε στιγμή, σε κάθε εποχή, με ασύλληπτους τρόπους, ασύλληπτους απ' τον παρωχημένο νου σου άνθρωπε, από την περιορισμένη σου διάνοια από τα μέτρα και τα σταθμά σου, την αγάπη που έκοψες και έραφες στα μέτρα σου, από τους εγωισμούς και της υπερηφάνειές σου, από τους φόβους, τις τύψεις και τις ενοχές σου, κι από κάθε άλλο κατεστημένο και περιορισμό που έχεις αποδεχτεί να σε βασανίζει. Σ' αγαπώ κι ευλογώ την απελευθέρωσή σου.

Μοιράζομαι άνθρωπε όλα αυτά που μου παρέχει ο Πατέρας, όλη αυτή την Αγάπη και την Ειρήνη, όλη αυτή την πληρότητα όλη αυτή την ομορφιά και το άπειρο κάλλος που μόνο θεία μάτια μπορούν να αντικρίσουν μεσ' την ψυχή σου άνθρωπε. Γιατί εκεί βρίσκονται τα πάντα. Σ' αγαπώ και σε φιλώ και σε εναγκαλιζόμαι και συγχωρώ τα πάθη και τα λάθη, τις αδυναμίες, τις ιδιαιτερότητες που θέλεις να κρατάς για τον εαυτό σου, όλα αυτά, που φοβάσαι μη χάσεις, μην αποχωριστείς, μήπως χαθείς εντός μου. Σ' ευχαριστώ μεσ' απ' τα βάθη της ψυχής μου σαν άνθρωπος, σαν μαθητής που μαθαίνει από σένα κάθε μέρα, μεσ' απ' τον πόνο σου, τις αμφιβολίες σου, τα λάθη σου, την αβεβαιότητα και την αγωνία σου, το φόβο μήπως και δεν καταφέρεις να σταθείς εκεί που σε έθεσε η Αλήθεια, τα μάτια του Πατέρα μου μεσ' από τα δικά σου μάτια, της Αγάπης της μίας, εκεί που ανακυκλώνεται το Φως και σε ωθεί σε εξέλιξη συνεχή σε μια ατέρμονη ροή της Θείας φανέρωσης του Λόγου του Άναρχου, του Λυτρωτικού, του Λόγου εκείνου που ταπεινός μα κι απέραντα υπερήφανος στην Ολότητά Του αναβλύζει από μέσα σου άνθρωπε, μεσ' απ' το είναι σου, για να επιφέρει σεισμούς συνειδησιακούς. Γιατί είσαι εσύ άνθρωπε, ο απρόβλεπτος παράγοντας, γιατί είμαι εγώ εσύ το εν. Πρώτη και τελευταία ευθύνη σου να μάθεις το όνομά σου και να το πεις μια φορά στο Σύμπαν. Γεννήθηκα ως Λόγος, είμαι η φωνή του Θεού, παλμός και δόνησή Του, η Δημιουργία Του, το Δημιουργικό Του Πυρ και τα πάντα που έγιναν μέσα από Αυτόν.